

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII

Autoritate de stat autonomă

HOTĂRÂREA NR. 746
din 04.12.2008

Dosar nr: 602/2007

Petiția nr: 11790 din data 10.10. 2007

Petenți: E C și A A V

Obiect: Neacordarea sporului de fidelitate asistenților judiciari, spor prevăzut de art. 4 din O.U.G nr. 27/2006 salarizarea și alte drepturi ale judecătorilor, procurorilor și alte categorii de personal din sistemul justiției.

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele, domiciliul sau reședința petentului

I.1.1. E C, cu domiciliul în

I.1.2. A A V, cu domiciliul în

I.2. Numele, domiciliul sau reședința reclamatului

I.2.1. Ministerul Justiției, str. Apollodor, nr. 17, București

II. Procedura de citare

Urmare petiției înregistrate cu nr. **11790** din data 10.10. 2007, formulată de către petenți, în temeiul art. 20, alin. 4 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, părțile au fost invitate, prin adresele cu nr. 13352/25.10.2007, 13353/25.10.2007 și 13354/25.10.2007, la sediul Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării pentru audieri. La audierile din data de 22.11.2007, părțile nu s-au prezentat.

Procedura de citare a fost legal îndeplinită

III. Susținerile părților

Susținerea petenților

Prin petiția nr. 11790/10.10.2007, petenții solicită să se constate existența faptelor de discriminare a asistenților judiciari prin neacordarea sporului de fidelitate prevăzut de art. 4 din O.U.G. nr. 27/2006. Petenții precizează că fac parte din categoria personalului judiciar din cadrul instanțelor judecătorești, fiind încadrați în

muncă la tribunalul mai sus menționat, și sunt discriminați față de restul personalului judiciar prin excluderea de la beneficiul dreptului la sporul de fidelitate.

Criteriul acordării sporului de fidelitate și excluderea discriminatorie a asistenților judiciar este recompensarea rămânerii în funcție la locurile de muncă din sistemul public bugetar al justiției, având în vedere că aceste funcții impun incompatibilități drastice care au ca efect interzicerea obținerii de venituri salariale sau de altă natură din alte locuri de muncă. Petenții susțin că nu poate exista un tratament diferențiat sau criterii de apreciere diferite, deoarece asistenții judiciari îndeplinesc o funcție similară celei de magistrat. Aceștia trebuie să îndeplinească obligațiile profesionale prevăzute pentru magistrați, trebuie să dispună de pregătirea profesională, vechimea, profilul moral și aptitudinile stabilite pentru judecătorii de la tribunale, trebuie să respecte obligațiile profesionale prevăzute de Codul deontologic al Judecătorilor și procurorilor. În petiție se menționează că, prin Hotărârea nr. 39/2007 a C.N.C.D a fost deja statuată în mod expres și definitiv inadmisibilitatea discriminării între asistenții judiciari și judecători, confirmată și de Î.C.C.J prin Decizia nr. XXXVI din 07.05.2007, pe calea recursului în interesul legii iar situația asistenților judiciari, sub aspectul sporului de fidelitate, se raportează nu doar la cea a magistraților, ci la categoria întregului personal judiciar și a personalului nejudiciar de specialitate juridică din serviciul public al justiției, care beneficiază fără nicio excepție de sporul de fidelitate în unul și același sistem.

Ulterior, prin adresa nr. 16229/21.11.2007 petenții au adus precizări suplimentare, informând asupra existenței unor tribunale din țară care plătesc drepturile salariale ale asistenților judiciari, inclusive sporul de fidelitate, în mod nediscriminatoriu.

Susținerea Ministerului Justiției

Prin adresa nr. 16923/27.11.2007, **Ministerul Justiției** a adus la cunoștința C.N.C.D că statutul judecătorilor și procurorilor este reglementat pe larg în cuprinsul Legii nr. 303/2004, republicată, în timp ce statutul funcției de asistent judiciar este reglementat de art. 55 și de art. 110 și următoarele din Titlul V –Asistenți judiciari din Legea nr. 304/2004 și de Hotărârea Guvernului nr. 616/2005, act normativ ce stabilește procedura de numire a asistenților judiciari. Totodată, în adresă se menționează că există unele diferențe în ceea ce privește condițiile de numire și de recrutare a asistenților judiciari față de magistrați. Astfel, numirea asistenților judiciari se face de ministrul justiției, autoritate a executivului, la propunerea Consiliului Economic și Social, în vreme ce numirea magistraților se face fie de către Consiliul Superior al Magistraturii, fie, în cazul celor definitiv, de către Președintele României, la propunerea Consiliului Superior al Magistraturii.

Atribuțiile conferite de lege celor două funcții sunt profund diferite deoarece, pentru asistenții judiciari, funcția a fost creată în urma modificării și completării aduse Legii 92/1992 prin O.U.G. nr. 179/1999, aceștia având doar rolul de secundanți ai judecătorului. Deși participă la soluționarea anumitor cauze, votul asistenților judiciari este unul consultativ, iar, după cum a reținut și Curtea Constituțională, atribuțiile specifice funcției de asistent judiciar nu sunt exercitate cu caracter de permanență, ci doar în cazurile când se judecă, în primă instanță, conflicte de muncă.

De asemenea, se menționează că exercitarea funcției de asistent judiciar este esențialmente temporară, aceștia fiind numiți pe un mandat cu durată limitată de 5 ani, cu posibilitatea unei reînvetiri ulterioare, însă fără existența unui drept absolut în această privință, în vreme ce judecătorii își exercită funcția pe durată nedeterminată, ca și personalul auxiliar de specialitate.

Or, acest aspect vine în contradicție cu rațiunea acestui spor care este aceea de asigurare a stabilității în funcție ori de fidelizare a angajaților.

De altfel, sporul de fidelitate este reglementat în mod diferențiat pentru magistrați și personalul auxiliar, în ceea ce privește perioadele de vechime efectivă în specialitate și procentele corespunzătoare, fiind dreptul legiuitorului de a reglementa diferențiat modul de fidelizare a diverselor categorii profesionale din sistemul justiției, în funcție de natura diferită a funcției ocupate, complexitatea atribuțiilor specifice acestora, nivelul studiilor, răspunderii funcției, elemente care toate determină o salarizare diferită a acestor categorii de personal, fără a putea vorbi de o atingere a principiului egalității în fața legii.

Ministerul Justiției conchide că acordarea acestor drepturi salariale în favoarea asistenților judiciari este o opțiune a legiuitorului și nu poate fi considerată ca aducând atingere principiului egalității în drepturi și al nediscriminării, întrucât nu creează vreo discriminare între categorii de persoane aflate în situații analoage sau comparabile.

IV. Motivele de fapt și de drept

În fapt, Colegiul Director reține faptul că statutul judecătorilor și procurorilor este reglementat de Legea nr. 303/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare, iar statutul funcției de asistent judiciar este reglementat de art. 55 și de art. 110 și următoarele din Titlul V – „Asistenți judiciari” din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată, modificată și completată.

În drept, având în vedere Constituția României și prevederile legale aflate în vigoare, Colegiul Director apreciază că nu se poate pronunța pe texte de lege, care sunt considerate de părți ca fiind discriminatorii. De asemenea, acest aspect este întărit și de jurisprudența Curții Constituționale prin **Decizia nr. 997 din 7 octombrie 2008** referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 20 din Ordonanța Guvernului nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare prin care:

Curtea Constituțională „Admite excepția de neconstituționalitate ridicată de Ministerul Justiției în Dosarul nr.7604/99/2007 al Curții de Apel Iași – Secția contencios administrativ și fiscal și constată că dispozițiile art.20 alin.(3) din Ordonanța Guvernului nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare sunt neconstituționale, în măsura în care sunt interpretate în sensul că acordă Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării competența ca, în cadrul activității sale jurisdicționale, să anuleze ori să refuze aplicarea unor acte normative cu putere de lege, considerând că sunt discriminatorii, și să le înlocuiască cu norme create pe cale judiciară sau cu prevederi cuprinse în alte acte normative.”

Astfel, raportându-ne la obiectul plângerii și la dispozițiile legale incidente, Colegiul Director constată că plângerea nu este de competența Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, conform atribuțiilor stabilite de O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, **cu unanimitate de voturi ale membrilor prezenți la ședință,**

**COLEGIUL DIRECTOR
HOTĂRĂȘTE:**

1. Faptele sesizate nu intră în competența de soluționare a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, conform O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată;
2. Prezenta hotărâre se va comunica părților;

V. Modalitatea de plată a amenzii (dacă este cazul)

- nu este cazul;

VI. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.

Membrii Colegiului director prezenți la ședință

ASZTALOS CSABA FERENC – Membru

HALLER ISTVAN – Membru

IONIȚĂ GHEORGHE – Membru

PANFILE ANAMARIA – Membru

VASILE ANA MONICA - Membru

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ, constituie de drept titlu executoriu.

